

Erfgoedprijs 2019 – Weert- 1 november 2019

Beste aanwezigen,

Ik beschouw het vandaag als een grote eer dat vandaag de Erfprijs 2019 wordt toegekend aan Molenpoort 1-3 alhier, het voormalige huis van verzetsleider Frans Nies.

Het huis vormt een tastbaar omhulsel voor het lief en leed wat zich daar tijdens en na de Tweede Wereldoorlog moet hebben afgespeeld.

Want al is het kleine huisje aan de zijkant – ook wel ‘Het Vertrek’ genoemd- alsmede de werkplaatsen aan de achterzijde van het pand en de werkplaats aan de Nazarethsteeg verdwenen, met enige verbeeldingskracht zie je de de zwarte auto van de Sicherheitspolizei nog staan , die Frans kwam ophalen. Met alle gevolgen van dien.

Wat fijn dat familieleden van Frans vanmiddag hier aanwezig kunnen zijn. En het gaat vandaag vooral over het verhaal van Frans Nies, het verhaal van zijn familie en vrienden en de stilte die uiteindelijk overbleef. Want bij de familie Nies werd Bevrijdingsdag niet gevierd.

Verzetsleden zwegen in de oorlog omdat het levensgevaarlijk was om over de activiteiten te vertellen maar men zweeg ook ná de oorlog. Mogelijk omdat men het moeilijk vond om over de tragische gebeurtenissen te spreken. Bescheiden als de verzetslieden waren liepen zij niet voorop met hun verhaal. Na de oorlog leek het er ook op alsof iedereen in het verzet had gezeten en je kon toch moeilijk je eigen eer en waardering organiseren?

Daar kwam nog bij dat het voor de echte verzetsmensen in Weert het verhaal wel klaar was, men had verhaal van de oorlog goed beschreven en men wilde door in de tijd die in het teken stond van de wederopbouw.

Het is daarom mooi dat de Erfprijs vanmiddag wat mij betreft vooral gaat om het verkrijgen van die eer, die tot op heden heeft ontbroken.

Het gaat over Frans Nies en zijn vele verzetsvrienden die in hem de leider van het georganiseerde geweldloze en humanitair verzet in Weert zagen. Zijn werk strekte zich zelfs uit naar Hunsel, Ell, Kelpen, Swartbroek, Stramproy, Tungalroy, Nederweert, Ospel, Asten en Budel. Op de fiets, zonder moderne communicatiemiddelen, en levensgevaarlijk.

Hoe meer ik over deze persoon lees des te meer groeit mijn bewondering voor de wijze waarop hij, samen met een tiental vrienden en talloze medewerkers, een grote rol van betekenis heeft gespeeld in het verzet in Weert.

Een uiterlijk kalme en rationele man met een groot organisatietalent, rechtvaardigheidsgevoel, van binnen bezorgd en sociaal bewogen. Hij kon zijn illegaal werk doen omdat zijn vrouw achter hem stond en hij de beschikking had over vrienden om hem heen waarop hij kon rekenen en vertrouwen. Zijn overredingskracht, waardoor hij zoveel mensen voor zijn idee kon winnen, het helpen en onderdak geven aan onderduikers, moet buitengewoon zijn geweest.

Het is misschien goed om jezelf af te vragen: Zou ik dit alles ook hebben gedaan in deze situatie? Het meest kostbare geven wat je kunt geven?

Vandaag is er, middels de Erfgoedprijs, aandacht voor de bevrijding van Weert in het algemeen en de verdienste hiervoor van Frans Nies in het bijzonder. Een mooie eervolle eerste stap en hopelijk volgen er in de nabije toekomst nog veel meer.

Wij, hier aanwezig, en alle inwoners in onze stad mogen trots zijn op het werk dat deze man en met hem al die andere verzetsmensen hebben verricht.

Want daarom kunnen wij in ons land denken wat wij willen en zeggen wat wij vinden. In Vrijheid.

Dank u wel.